

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 18/2020
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Игора Гађе и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Гађе - адвоката Немање Васиљевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1-159/15 од 19.07.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 31/19 од 12.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Гађе - адвоката Немање Васиљевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1-159/15 од 19.07.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 31/19 од 12.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1-159/15 од 19.07.2019. године, између осталих, окривљени Игор Гађа је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.04.2014. године до 18.09.2014. године, као и време трајања мере забрана напуштања стана уз електронски надзор и то у периоду од 18.09.2014. године до 18.06.2015. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд накнадно одлучити посебним решењем, као и да плати судски паушал у износу од 50.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 31/19 од 12.03.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног Игора Гађе - адвоката Немање Васиљевића и браниоца окривљеног Бобана Цолића - адвоката Наташе Јовичић, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1-159/15 од 19.07.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Игора Гађе - адвокат Немања Васиљевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1-159/15 од 19.07.2019. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 31/19 од 12.03.2020. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног Игора Гађе у поднетом захтеву истиче да како се радња коју су предузимали окривљени уз помоћ НН лица не може третирати као производња опојне дроге канабиса, већ само као неовлашћено узгајање психоактивне конопље, обзиром да саме стабљике канабиса, које су пронађене приликом увиђаја у Војки и Идвору, садрже у себи опојну дрогу и никакве накнадне радње нису биле потребне за добијање опојне дроге, то се у конкретном случају не може радити о кривичном делу неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим, већ једино о кривичном делу неовлашћена производња опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде и то да је окривљени Игор Гађа „... као припадник групе ... неовлашћено производио и држао опојну дрогу канабис ради њене продаје ...“, а у време, у месту и на начин како је то ближе описано у изреци пресуде, произилазе сва битна законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим. Наиме, у изреци правноснажне пресуде су описане све радње које у кривичноправном смислу представљају производњу опојне дроге, обзиром да је у конкретном случају не само извршено инсталирање и одржавање

опреме за неовлашћену производњу опојне дроге канабиса ради продаје, у вештачким условима (електро пумпе, вентилатори, мерачи Ph вредности, UV лампе, сијалице веће снаге, филтери за пречишћавање ваздуха и др.), након чега су посађене семенке канабиса у саксијама и узгајане биљке до њиховог биолошког зрења и окончања вегетације, већ су предузете и даље радње у виду брања и сушења канабиса, при чему је у објекту у месту Војка пронађена и једна ПВЦ кеса у којој се налазила осушена биљна материја канабис у количини од 689,00 грама. Овим додатним радњама се дошло у фазу производње и добио нови производ подобан за конзумацију и то опојна дрога канабис која је проглашена за опојну дрогу по Закону о психоактивним контролисаним супстанцама („Службени гласник РС“, број 99/2010 од 27.12.2010. године), Решењу о утврђивању опојних дрога и психотропних супстанци („Службени гласник РС“, број 24/05) и Правилнику о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, број 28/13), а који су били на снази у време извршења кривичног дела.

Дакле, имајући у виду да се радње које су предузете ни у ком случају не могу третирати само као неовлашћено узгајање биљке из које се може добити опојна дрога, већ да су окривљени, а међу којима и окривљени Игор Гађа као припадник групе, у конкретном случају предузели међусобно повезане и континуиране радње којима се остварује целина производње, те да исте у кривичноправном смислу представљају производњу опојне дроге, то је, по налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају правилно примењен кривични закон правном квалификацијом кривичноправних радњи окривљеног Игора Гађе као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, па се стога неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног.

Остали наводи браниоца окривљеног у вези повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у којима се истиче да нижестепени судови у образложењима побијаних пресуда нису дали разлоге који су од значаја за правну квалификацију радњи окривљеног Игора Гађе као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, тачније да нису дали разлоге на основу чега су утврдили да су у конкретном случају испуњени услови за постојање квалификаторне околности - групе и разлоге да је окривљени поступао у својству саизвршиоца, нису ни разматрани од стране Врховног касационог суда, обзиром да ови наводи браниоца окривљеног по налажењу овога суда представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца. Поред тога, нису разматрани ни наводи браниоца окривљеног у којима истиче да како из утврђеног чињеничног стања неспорно произилази да су носиоци заједничке одлуке за узгајање канабиса у објектима у Идвору и Војки осуђени Бојан Величковски, Петар Милановић и Светислав Белић који су заједно набављали семенке и расаде канабиса, те затим обављали сејање семенки и садњу расада, као и друге радње везано за ницање садница, при чему у доношењу заједничке одлуке пре отпочињања узгоја, у споразуму о подели улога и инсталирању електроопреме није учествовао окривљени Игор Гађа, то он по мишљењу браниоца не може да буде ни припадник групе у смислу члана 112. став 22.

КЗ, ни саизвршилац у смислу члана 33. КЗ, а из разлога јер ови наводи браниоца окривљеног у суштини представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и изношење сопствене оцене изведених доказа.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Гађе - адвоката Немање Васиљевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић